

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Štefana Sekelského v trestnej veci proti obvinenému **Ing. I. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa** podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 2. februára 2011 v Bratislave sťažnosť obvineného Ing. I. P. proti uzneseniu sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 17. januára 2011, sp. zn. Tp 39/2009 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. I. P. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudkyňa pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica uznesením zo 17. januára 2011, sp. zn. Tp 39/2009, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietla žiadosť obvineného Ing. I. P. o prepustenie z väzby na slobodu a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neprijala jeho návrh na nahradenie väzby dohľadom mediačného a probačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote obvinený sťažnosť, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil.

V sťažnosti namietal, že reálne neexistujú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pre ktorý je vo väzbe. Dôvody, ktorými argumentuje prvostupňový súd sú len všeobecnej povahy.

Na ujmu mu nie je možné pričítať ani skutočnosť, ktorou argumentuje špecializovaný trestný súd t.j., že je odborníkom na daňovú problematiku. Okrem toho v dôsledku vyšetrovania vedeného policajnými orgánmi údajná organizovaná skupina už bola rozložená, osoby, ktoré sa mali podieľať na trestnej činnosti boli obvinené, účty firiem zablokované, a teda reálne v trestnej činnosti ani nie je možné pokračovať. Poukázal zároveň aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Erdem v. Germany, ktorý podrobil kritike zjavne opakované odôvodňovanie väzby vo viacerých následných väzobných rozhodnutiach.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu, prípadne, aby väzbu nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Na základe takto podanej sťažnosti najvyšší súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu je zrejmé, že obvinený bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Košice II z 21. februára 2009, sp. zn. 0Tp 19/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 9. marca 2009, sp. zn. 7 Tpo 12/2009, z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba obvineného začala plynúť 20. februára 2009.

Neskôr, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. augusta 2009, sp. zn. 6 Tost 14/2009, boli väzobné dôvody zúžené len na ustanovenie § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V predmetnej trestnej veci o väzbe obvineného bolo rozhodované už viackrát, naposledy dôvodnosť väzby obvineného bola preskúmaná v rámci uznesenia sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 26. novembra 2010, sp. zn. Tp 39/2009, a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. decembra 2010, sp. zn. 5 Tost 38/2010, ktorý rozhodoval o sťažnosti obvineného proti predchádzajúcemu uzneseniu, ktorým bola väzba obvineného predĺžená do 20. marca 2011.

Obsah sťažnosti obvineného proti uvedenému uzneseniu ako aj proti predchádzajúcim uzneseniam sudkyne pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu sú prakticky totožné.

Aj v práve prejednávanom prípade novou námietkou je len poukaz obvineného na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu vo veci Erdem v. Germany (rozhodnutie z 5. júla 2001 č. 38321/97). Z obsahu tohto rozhodnutia je zrejmé, že sa vzťahuje na dôvody útekovej väzby a zdôrazňuje zrejmé, že samotné dôvodné podozrenie osoby zo spáchania skutku je dôvodom väzby len po určitý čas a neskôr súd musí zisťovať a odôvodniť, či ostatné dôvody (závažnosť skutkov, osoba obvineného a pod.) odôvodňujú zbavenie obvineného osobnej slobody. K tomu najvyšší súd len dodáva, že uvedená konštrukcia zodpovedala konštrukcii väzby podľa § 67 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 a Trestný poriadok účinný od 1. januára 2006 takýto inštitút už ani nepozná.

Pokiaľ sa týka zostávajúcich námietok obvineného, ktoré uplatnil vo svojej sťažnosti a ktoré sa cyklicky opakujú, týmto sa už podrobne zaoberala nielen sudkyňa pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu, ale aj, a to zvlášť podrobne, najvyšší súd v uznesení zo 7. decembra 2010, sp. zn. 5 Tost 38/2010. Pokiaľ vezmeme do úvahy, že obvinený už 21. decembra 2010 poslal žiadosť o prepustenie z väzby (ktorá je vlastne predmetom tohto konania) je zrejmé, že za tak krátke uplynulé obdobie (sudkyňa pre prípravné konanie o žiadosti rozhodla 7. januára 2011) sa na dôvodoch väzby nemohlo nič podstatne zmeniť a po preskúmaní spisu najvyšší súd zistil, že sa ani nezmenilo.

Preto najvyšší súd pokiaľ sa týka dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. môže v plnom rozsahu poukázať len na celkom konkrétne skutočnosti, ktoré správne uviedol najvyšší súd už v citovanom uznesení.

K uvedenému najvyšší súd len dodáva, reagujúc tak aj na sťažnostnú námietku obvineného smerujúcu k tomu, že jeho odbornosť v problematike daní je mu konajúcimi súdmi pričítaná v neprospech, že takáto situácia by mohla nastať len vtedy, ak by jeho vzdelanie bolo posudzované ako dôvod väzby samostatne, izolovane.

V žiadnom z rozhodnutí konajúcich súdov však takáto konštrukcia nie je obsiahnutá. Práve naopak vzdelanie a schopnosti obvineného v oblasti daňovej problematiky tvorí len jeden z konkrétnych dôvodov, ktoré odôvodňujú jeho väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože práve tieto schopnosti pretavené do úlohy organizátora trestnej činnosti spolu s osobnostnými vlastnosťami – zisťnosťou, dlhodobým pokračovaním v takejto činnosti a snahou pokračovať v nej v dôsledku výnosnosti sú tými faktormi, ktoré odôvodňujú, že obvinený by nielen vedel ako, ale aj bol schopný v takejto, resp. obdobnej trestnej činnosti pokračovať.

Tieto dôvody zároveň sú aj dôvodmi preto, že u obvineného nie je možné nahradiť väzbu dohľadom mediačného a probačného úradníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto po preskúmaní veci dospel k záveru, že uznesenie prvostupňového súdu je správne a zákonné a o sťažnosti obvineného Ing. I. P. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 2. februára 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová